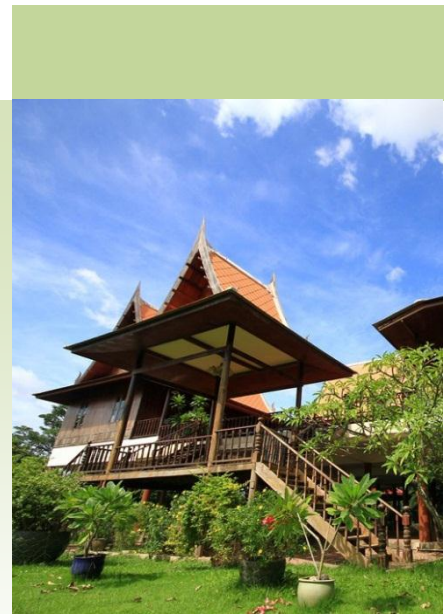

แผนพัฒนาประเทศฉบับที่ 1 เรียกว่า “ แผนพัฒนาเศรษฐกิจแห่งชาติ ” สะท้อนให้เห็นถึงการเริ่มพัฒนา ประเทศอย่างมีระบบปัญหาของการพัฒนาประเทศ ในช่วงนั้นคือ ปัญหาด้านเศรษฐกิจคนไม่มีงาน และ ไร้ฝีมือ การคมนาคมไม่สะดวก รัฐจึงเน้นพัฒนาในด้านนี้ จนมีคำขวัญว่า “ ทวงดี มีงานทำ ” และ รมรณรงค์ให้มีการประหยัดคำว่า “ รััดเข็มขัด ” จึงเป็นคำที่คุ้นเคยกันแต่นั้นมา แผนพัฒนาเศรษฐกิจ ตั้งแต่ฉบับที่ 2 เป็นต้นมาเรียกว่า “ แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ” โดยมุ่งพัฒนา ทั้งด้านเศรษฐกิจ และสังคมเป็นที่ยอมรับกันว่าการพัฒนาใด ๆ จะสำเร็จได้ต้องมีพัฒนา คนก่อนคนจะทำสิ่งใด ให้เกิดประโยชน์สูงสุดก็ต้องเป็นคนที่มีคุณภาพ บัจจุบันที่ช่วยให้คนมีคุณภาพก็คือ การศึกษา การศึกษาช่วยให้คนมีความรู้ ความสามารถ ฉลาดตัดสินใจ รู้รักษาสุขภาพอนามัย ตลอดจนจิตใจสำนึกใน ด้านศีลธรรม และวัฒนธรรมสามารถดำรงชีวิต อยู่ในสังคมร่วมกับบุคคลอื่น ได้อย่างมีความสุข สถาบันการศึกษาในระยะนั้นมีบทบาทสำคัญ ในการผลิต กำลังคนเข้าสู่ตลาดแรงงาน โดยเน้นทางด้านอุตสาหกรรมและพาณิชยกรรม ทำานอาจารย์ศุภชัย เข้มชติ เป็นผู้หนึ่งที่อยู่ในแวดวงการศึกษาด้าน อาชีวศึกษาได้เล็งเห็นความสำคัญ ในการผลิตกำลังคนเพื่อไปพัฒนาประเทศ ในด้านอุตสาหกรรม ได้ปรารถถึงแรงบันดาลใจ ในการบุกเบิกการศึกษาว่า

“ ข้าพเจ้าเกิดความคิดที่จะสร้าง โรงเรียนช่างกล โรงเรียนราษฎร์ เพราะภายหลังที่มีแผนพัฒนา การเศรษฐกิจระยะที่ 1 ประเทศไทยได้พัฒนาด้านเกษตรกรรม และอุตสาหกรรมเป็นอย่างมาก ถึงแม้จะมี โรงเรียนช่างกลรัฐบาล 4 โรง ผลิตนักเรียน ได้ปีละ 2,500 คน เป็นเวลา 3 ปีติดกัน จะได้ ช่างอุตสาหกรรมออกไปพัฒนาประเทศ เพียง 7,500 คน ข้าพเจ้าจึง ได้ปรึกษาท่านอาจารย์ สิทธิผล พูลาชีวิน ผู้บริการ โรงเรียนช่างกลของรัฐบาลซึ่งมีบทบาทสำคัญมากในการบุกเบิกการ อาชีวศึกษา ด้านอุตสาหกรรม เพื่อจะ

เปิด โรงเรียนช่างกล โรงเรียนราษฎร์ ” โรงเรียนช่างกลอุตสาหกรรม – พาณิชยกรรม “ หมู่บ้านครู ” จึงได้รับการสถาปนาขึ้น เมื่อปีพุทธศักราช 2512 โดยสมเด็จพระสังฆราช (จวน อุฏฐายี) วัดมกุฏกษัตริยาราม เสด็จมาเป็นประธานพิธีเปิดเมื่อวันที่ 5 มิถุนายน 2512 ณ คุรุคามพัฒนา (หมู่บ้านครู) เลขที่ 57/2 ถนนเพชรเกษม ซอยสุขชัย (ซอย 110) ตำบลหนองค้าง พลุ อำเภอนองแวม จังหวัดธนบุรี โดยมีอาจารย์ศุภชัย เข้มชติ เป็นผู้อำนวยการ และอาจารย์ระเอบ เข้มชติ เป็นเจ้าของ และผู้จัดการ ผู้ก่อตั้งสถาบัน มีความตั้งใจที่จะรวบรวม ผู้ทรงคุณวุฒิให้อยู่ในชุมชนเดียวกัน เพื่อผลแห่งการพัฒนาร่วมกัน จึงจัดให้มีโครงการแบบหุ้นส่วน โดยการชักชวน เพื่อนข้าราชการครูมาจัดซื้อที่ดินราคาถูก เพื่อสร้างที่อยู่อาศัยในบริเวณ ที่ดิน ของตำบลหนองค้างพลู เรียกว่า “ คุรุคามพัฒนา ” หรือ “ หมู่บ้านครู ”

นอกจากผลทางการศึกษาแล้ว การร่วมมือกันของครูในบริเวณดังกล่าว ยังมีส่วนช่วยเหลือชุมชนที่ตั้งอยู่ ในเขต ชานเมือง ซึ่งประชาชนส่วนใหญ่ประกอบอาชีพเกษตรกรรม นับว่าเป็นการส่งเสริมอาชีพและการพัฒนา ท้องถิ่นในด้าน อื่น ๆ ควบคู่กัน ไปด้วยกับการเรียนการสอน อีกทั้งยังยึดมั่นในพระราชเสาวนีย์ ของสมเด็จพระนางเจ้าสิริกิติ์ พระบรมราชินีนาถ กล่าวคือ “ ข้าราชการคนใดอยู่ตำบลใด ช่วยพัฒนาตำบลนั้น ประเทศชาติจะเจริญในที่สุด ” จึงนับได้ ว่า “ หมู่บ้านครู ” เป็นสถาบันที่ให้บริการสังคมตามอุดมการณ์ของสถาบันการศึกษาอีกด้วย อาจารย์ศุภชัย เข้มชติ ได้ วางแผนจัดการศึกษาด้านช่างอุตสาหกรรมและพาณิชยกรรมโดยยึดหลักว่า “ ช่างเป็นผู้ผลิต พาณิชย์เป็นผู้ขาย ” โดยกำหนด แผนพัฒนาไว้เป็นช่วงระยะเวลา 10 ปี (ทศวรรษ) ดังนี้

- ทศวรรษที่ 1 (พ.ศ. 2512 – 2521) เปิดสอนในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย สายอาชีพ (ประกาศนียบัตรวิชาชีพ) พ.ศ. 2512 เปิดแผนกช่างกล ช่างก่อสร้าง และพาณิชย์การ โดยใช้หลักสูตร พ.ศ. 2503 ของกรมอาชีวศึกษา พ.ศ. 2513 เปิดสาขาช่างสำรวจ ซึ่งเป็นโรงเรียนราษฎร์แห่งแรกในประเทศไทย โดยใช้หลักสูตรของวิทยาลัยเทคนิคกรุงเทพฯ ประเมินผลเป็นหน่วยกิต ขณะนั้น ไม่มีหน่วยศึกษานิเทศก์สาขาในกรมอาชีวศึกษา ต่อมาเมื่อมีหน่วยศึกษานิเทศก์ขึ้น ในกรมอาชีวศึกษาแล้ว พ.ศ. 2515 นักเรียนช่างสำรวจรุ่นแรกต้องสอบข้อสอบกระทรวง ประเมินผลแบบเปอร์เซ็นต์ พ.ศ. 2518 กระทรวงศึกษาธิการประกาศใช้หลักสูตรใหม่ มีการประเมินผลแบบหน่วยกิต โรงเรียนเปิดสาขาเกษตรกรรมขึ้น ในพื้นที่บังคับไม่น้อยกว่า 200 ไร่ (ต่อมาลดลง 100 ไร่) เป็นโรงเรียนราษฎร์แห่งแรกในประเทศไทย และในปี พ.ศ. 2522 โรงเรียนช่างกลอุตสาหกรรมพาณิชย์การ “ หมู่บ้านครู ” เปลี่ยนชื่อเป็น “ โรงเรียนเทคโนโลยีหมู่บ้านครู ” เพื่อให้สอดคล้องกับสถานการณ์ที่เปลี่ยนแปลงไป

- ทศวรรษที่ 2 (พ.ศ. 2522 – 2531) เปิดสอนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ซึ่งเป็นโรงเรียนราษฎร์กลุ่มแรกไม่กี่โรงที่ทางการอนุญาตให้เปิดได้ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2524 เป็นต้นมา จากความพยายามของสมาคมโรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชน แห่งประเทศไทย ซึ่งอาจารย์ศุภชัย แยมชุตี เป็นกรรมการของสมาคมในยุคนั้น โดยในปี พ.ศ. 2524 เปิดแผนกช่างยนต์ ช่างสำรวจ และช่างไฟฟ้า ปีต่อ ๆ มาเปิดแผนกช่างก่อสร้าง เทคนิคอุตสาหกรรมและอิเล็กทรอนิกส์ตามลำดับ

- ทศวรรษที่ 3 (พ.ศ. 2532 – 2541) อาจารย์ศุภชัย แยมชุตี ซึ่งมีเจตจำนงมุ่งมั่น ที่จะให้นักเรียนช่างกลเรียนจบปริญญาตรีให้ได้ จึงได้เตรียมการที่จะเปิดสอน หลักสูตรระดับปริญญาตรี ได้จัดเตรียมสถานที่อุปกรณ์การก่อสร้างไว้บ้างแล้ว แต่ยังไม่ทันได้เริ่มก่อสร้าง อาจารย์ศุภชัย แยมชุตี ได้ถึงแก่กรรมเสียก่อน เมื่อวันที่ 16 กรกฎาคม 2535 แผนกการขยายการศึกษาในระดับปริญญาตรีจึงได้ชะงักไประยะหนึ่ง

ต่อมา ทายาทของอาจารย์ศุภชัย แยมชุตี โดยมีคุณแม่ชีระเอิบ แยมชุตีเป็นประธาน คอยให้การสนับสนุนอุปถัมภ์ ได้สนองเจตนารมณ์ของท่านอาจารย์ศุภชัย แยมชุตี จึงได้เตรียมจัดการก่อสร้างอาคาร ระยะเวลาแรกบนที่ดิน 50 ไร่ 43 ตารางวา เป็นอาคารคอนกรีต เสริมเหล็ก 4 ชั้น 2 หลังเชื่อมต่อกันมีพื้นที่ใช้สอยรวมประมาณ 14,100 ตารางเมตร โดยได้อาราธนาสมเด็จพระพุฒาจารย์ (เกี่ยว อุปเสโน ป. 9) วัดสระเกศมาวางศิลาฤกษ์ และได้ก่อสร้างแล้วเสร็จ คณะกรรมการโครงการได้เสนอขอจัดตั้งเป็นสถาบันอุดมศึกษาเอกชน ตามพระราชบัญญัติสถาบันอุดมศึกษาเอกชน พ.ศ. 2522 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2535 ทบวงมหาวิทยาลัยอนุญาตให้จัดตั้ง ตามใบอนุญาต เลขที่ 2/2541 ลงวันที่ 27 มีนาคม 2541 “ วิทยาลัยเทคโนโลยีชนบุรี ” โดยมีอาจารย์นภวรรณ แยมชุตี เป็นผู้รับใบอนุญาต อาจารย์ปัญญา เกตุมณี เป็นอธิการบดี และได้มีประกาศ ทบวงมหาวิทยาลัย เรื่องการจัดตั้งสถาบันอุดมศึกษาเอกชน ซึ่งได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษา ฉบับประกาศทั่วไป เล่ม 115 ตอนที่ 37 วันที่ 7 พฤษภาคม 2541 เปิดรับนักศึกษาทำการสอนในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2541 สมดังเจตนาร